

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om almindelig omsætningsafgift.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1329, fremsættelsen i tidenden sp. 3397).

Formanden: Sammen med denne sag foretages den sidste sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om udskrivning af indkomst- og formueskatten til staten for skatteåret 1962-63.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1315, fremsættelsen i tidenden sp. 3402).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Peter Nielsen: Det er jo blevet moderne med såkaldte forpremierer, og en sådan har også i fredags været afholdt på behandlingen af de to lovforslag, som i dag får deres mere officielle første behandling, eller, som man siger i Jylland, „forpranget“ har været afholdt og efter manges mening med et så godt forløb, at det skulle tegne til at blive et godt marked i al almindelighed.

Et enkelt dagblad har dog udtrykt angst for, at elefanterne i detailledet, som man så smukt udtrykker det, skulle ødelægge hele oplægget til et forlig. Nu er elefanter gode og nyttige arbejdsdyr, og i dette tilfælde må de også prøve på at være så behændige, at idyllen ikke ødelægges. Det skulle også bare mangle. Vi kan simpelt hen ikke være bekendt, hvis vi ikke på ordentlig måde kan dele de gode tider med hverandre. I de dårlige tider kan vi altid nemmere finde sammen og i enighed prøve at komme over vanskelighederne. Derfor må vi også kunne administrere de gode tider, ellers har vi simpelt hen ikke fortjent dem, og den bedste måde at administrere dem på er at gøre vort til, at de gode tider fortsat kan bestå og om muligt blive endnu bedre.

Der kan godt være fare for, at der i fremtiden kommer mindre korn til huse, hvis vi begynder at spise af sædekornet, og det kan der for tiden være en risiko for. Overflyttes der nu ikke beløb delvis fra forbrug til investeringer, kan vort produktionsapparat blive forældet og slidt, og det vil betyde mindre produktion og dermed mindre forbrug. Alligevel er der her ikke tale om, at

man med de foreslåede ting vil formindske forbruget, men mere stabilisere det, for selv om der skal inddrages 500-600 mill. kr. til samfundets fælleskasse og disse penge derved hovedsagelig unddrages forbruget, så behøver man vel næppe at være særlig optimistisk indstillet for at tro, at produktion og dermed forbrug i det kommende år vil stige med mere end dette beløb.

Der skal altså samles mere sædekorn sammen, det er vi alle enige om; men hvor det skal opbevares, og hvem der skal sanke det sammen, kan nok give anledning til nogen uenighed. Jeg skal ikke fortsætte eller forlænge debatten fra i fredags, men kun fastslå, at der er enighed om, at der skal spares mere op.

De foreliggende lovforslags gennemførelse vil da også have en sådan virkning på samfundsopsparingen, idet der er stillet i udsigt, at pengene kan indgå i visse fonds og ikke bruges til øgede statsudgifter. Jeg hilser med særlig glæde, at der er tænkt på et fond som garanti for egnsudviklingen. Der er arbejdsløshed endnu her i landet, og der er folk, der lever meget spartansk. Der er også brug for støtte til, at Danmark beskæftigelsesmæssigt kan udvikle sig mere harmonisk. Det bør man bl. a. tage i betragtning, når man nu hører alle jammerklagerne over, at der skal pilles lidt ved overfloden visse steder.

Det forventede øgede provenu fra omsætningskatten bør altså spares op, og skulle statskassen blive stillet over for nye krav — og sådanne kan også komme fra oppositionen — vil det sikkert fremtidig være bedst, om dækning for sådanne krav blev foreslået samtidig. Så kom man ikke i den situation, at man godt kan stemme for udgiftslove, men ikke ønsker at tage ansvaret for deraf følgende indtægtslove.

Den delvise overflytning fra indtægtskat til forbrugsskat vil også virke animerende på den private opsparing, og den ønsker mit parti gerne at fremme, men vi er betænkelige over at lade det ske ved at udvide skattebegunstigelserne herfor som antydning af oppositionen. Ja, var det så over skatterne, man ville give en sådan opmuntring, kunne det vel lade sig høre, men man ønsker fortsat, det skal ske ved yderligere nedslag i den skattepligtige indtægt, og herved stilles den såkaldte lille